

Leikkaus pelasti maalivahtidin

*Amputaatio oli parasta minulle
sattunutta lapsen syntymän jälkeen*

Maalivahteja pidetään joskus "outoina tapauksina", mutta **Jussi Lotvosen**, 29, näkemys ei johdu pelipaikasta. Eikä hän tietenkään ole tyytyväinen vammautumisesta. Kyse on leikkauksen lopputuloksesta.

- Syöpä on poistettu ja olen elossa.

Kaikki alkoi jo muutaman vuoden vaivanneesta kiusallisesta, mutta harmittomalta tuntuneesta, patista nilkassa.

- Kun sitä lopulta ryhdyttiin ope- roimaan, niin koepalasta löytyikin pehmytkudossarkooma, joka on erittäin pahalaatuinen syöpä. Totta se oli täysi shokki, hän jatkoi.

Amputaatio oli ainoa vaihtoehto ja se tehtiin tapaninpäivänä vuonna 2006 vain kuukausi näytepalan ottamisen jälkeen.

- Siinä vaiheessa ei voinut olla kuin tyytyväinen siitä, että oli hengissä. Olin päättänyt, etten marise mistään ja jatkan elämää ihan normaalisti.

VAIN VESIIIIHTO POIS

Jussi on ollut maalivahti lähes koko ikänsä. Oululaisena tie vei tietysti Kärppien junioreihin ja sitten silloiseen II divisioonaan.

Amputaation jälkeen hän liittyi SUPRAan syksyllä 2007.

- Sain proteesin keväällä juuri Riihimäen EM-kisojen aikana. Kokeilin

ensin jäällä ja sen jälkeen liityin joukkueeseen.

Kun katsoo hänen maalivahtipe- liään, niin on vaikea edes kuvitella hänellä olevan toisessa jalassa proteesi polven alapuolella. Hän pelaa perhostyylillä, eikä liikkuvuudessa näytä olevan mitään rajoitteita. Edes jäästä ylösnousemisessa ei ole mitään ongelmia.

- Ehkä sivuttain liikkumisessa voi jotain pientä haittaa olla, mutta liik- kumiseni ei muuttunut juuri miten- kään leikkauksen jälkeen. Vain vesi- hiihto jäi. Vasta, kun hypin yhdellä jalalla suihkun, niin eroan muista.

Proteesijoukkueessa ei eroa sil- läkään.

- Joukkueeseen liittyminen mer- kitsi minulle erittäin paljon. Luu- lin olevani sinut tilanteeni kanssa, mutta vasta pukukopissa oivalsin kokonaisuuden, kun oli 20-30 sa- mantyylisen kohtalon kokemusta. Vertaistukena joukkue on korvaama- ton, hän sanoi.

Tietysti mukana tuli muutakin.

- Olen hyvin isänmaallinen ja tätä kautta pääsin mukaan MM- ja EM- kisoihin.

Ensimmäisen kerran hän oli mu- kana Bostonin MM-kisoissa vuon- na 2008 ja on sen jälkeen pelannut niin Pietarin EM-kisoissa kuin viime kauden MM-kisoissa Montrealissa. Pelit on jaettu aika tasan Tero Näpin

kanssa, mutta Lotvonen on yleensä pelannut tärkeimmät ottelut.

Niistä varmasti isoin oli USA:n kaataminen viimeksi MM-kisoissa, sillä voitto varmasti loppuotteluun pääsyn ja hopean.

- Se oli hieno peli ja saavutus, mutta olen kilpailullinen ja tappion finaalissa Kanadaa vastaan jäi har- mittamaan. He pelasivat todella ko- vaa, mutta kyllä heidän joukkueensa parempi oli.

SIVILIKIIREITÄ

Oulun suunnalta joukkueessa on muitakin. Näihin kuuluu hieroja Rau- no Saukko, johon Lotvonen tutustui kummankin ollessa kuntoutuksessa. He alkoivat kehittää yhteisyritystä ja nyt JR Kipulihakset on Pohjois-Suo- men suurin hieronta-alan ja fysiote- rapian yritys. Lotvonen on sen toimi- tusjohtaja.

Mutta työ ei jää vain hänen puo- liksi omistamaansa omaan yrityk- seen, vaan hän on Oulun Invalidien Yhdistyksen toiminnanjohtaja. Se on Suomen toiseksi suurin vammaisyh- distys, kun jäseniä on noin tuhat.

Kiirettä riittääkin niin töissä kuin kotona, jossa on vaimon lisäksi poika ja tyttö. Kaukalossa seuraava tavoite on Tampereen MM-kisat ja Kanadan uusi haastaminen. ■